

ZPÍVÁNKY

Díl první

*Výběr lidových písní
pro Pištíky,
jejich rodiče a přátele*

Obsah

A te Réfradice	3
Ej, lásko, lásko	4
Ej, padá, padá rosička	5
Ha ty svatyj Vavřenečku	6
Ja, keď sa Janoško	7
Já se dycky vohlídám	8
Jenom ty mně, má panenka, pověz	9
Když jsem já šel tou Putimskou branou	10
Když jsem já ty koně pásal	11
Když jsem k vám chodíval	12
Loučení, loučení	13
Měla jsem holoubka	14
Okolo Hradišča voděnka teče	15
Poděbradská brána	16
Pod tím našim okénečkem	17
Široký, hluboký	18
Tá trnavská brána	19
Teče voda, teče	20
Tmavá noc	21
To třeboňský doubí	22
Už se krumlovskej zámeček	23
V černym lese	24
V tom našom dvoře	25
Vyšla hvězda jasná	26
Žalo děvča, žalo trávu	27

A te Réhradice

Klidně *Moravská z Rajhradu*

Dm *C* *F*

1. A te Ré - hra - di - ce na pěč-ný ro - vi - ně,

te-če tam vo - děn - ka do-lů po dě - di - ně,

G *Am* *Dm* *C*

je pěč - ná, je čis - tá.

Gm *Am* *Dm*

2. A po tej voděnce drobný rebe skáčo,
pověz mně, má milá, proč tvý oči pláčó,
tak smutně, žalostně.

3. Pláčó, vone pláčó, šuhaju vo tebe,
že sme sa dostali daleko vod sebe,
daleko vod sebe.

4. Proč by neplakaly, dyž hlavěnka bolí,
musijó zaplakat šohajovi kvůli,
šohajovi kvůli.

Ej, lásko, lásko

Vřele, široce

Moravská z Kuželova

Dm Gm Dm C Dm A7 Dm

1. Ej, lás - ko, lás - ko, ty nej - si stá - lá,

A7 Dm Gm A7 Dm

ja - ko vo - děn - ka me - zi bře - ha - ma.

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of two systems of three staves each (treble, vocal, and bass). The first system contains the first line of the song, and the second system contains the second line. Chord symbols are placed above the treble clef staves. The lyrics are written below the vocal staves.

2. Voda uplyne, láska pomine,
jako lísteček na rozmarýně.
3. Vystavím klášter mezi horama,
tam budu bývat bez milováňa.
4. Bez milováňa tam budu bývat,
nedám sa věcej panenkám klamat.

Ej, padá, padá rosička

Klidně

Ze Slovácka

Em H7 Em H7 Em G D7

1. Ej, pa-dá, pa - dá ro - sič - ka, spa - ly by mo - je

G D7 G G H7 Em

o - čič - ka. Spa - ly by mo - je, spa - ly by aj

Am H7 Em D Em H7 Em

tvo - je spa - ly by o - ny o - bo - je.

2. Ej, padá, padá deštiček,
čos taký smutný Janíček,
čos taký smutný, čo si uplakany
šohajík mŕj milovaný.

3. Ej, padá, padá listopad,
pozdravuj milú nastokrát,
pozdravuj milú, holubičku sivú,
že ju tu mosím zanechat.

Ha, ty svatý Vavřenečku

Tanečně

Chodská

D *A* *D* *D*

1. Ha, ty sva - tyj Vav-ře-neč - ku, sto - jíš

Em *A* *D* *D* *Em*

na pěk - ným ko-peč - ku, vy-chá - ze - jí

A *D* *Hm* *A* *D*

pamy z te-be, ja - ko han-dě - lo-vé z ne-be.

2. První vyšla celá bílá,
 ha ta druhá jen se skvíla,
 ha ta třetí eště hezcí,
 to byla má znejmilejší.

3. Štvrtá vyšla jako vobraz,
 hdyž mě nechceš, hrom tě rozraz!

Hrom tě rozraz na dvě strany
 pro falešný milování.

4. Pátá vyšla jako plamen,
 vopatruj mě Kriste, ámen.
 Vona by mě zahubíla,
 do pekla mě připravíla.

Ja, keď sa Janoško

Kľudne

Moravská z Kopanic

Am Dm Am E Am F G C

1. Ja, keď sa Janoško do vojny bral, prišol pod okénko, smutne vo - laľ:

F G C E Am Dm Am E Am

Podaj že mi, milá, podaj trochu vody, lebo ve mně moje srdco shorí.

2. A já bych ti dala trochu vody,
ale sa já bojím tvojich koní.
Něboj sa, má milá, hoja, koňa mého,
šak leží šablenka podľa něho.

3. Keď mi prišla karta narukovac,
dal som si muzigu došikovac:
Muziganci moji, zahrajce mi čardáš,
prvnieho ochtóbra rukovac mám.

4. Keď mi prišla karta k rukovanie,
moja milá, čas je k rozejdenie:
S Bohom tu ostávaj, dobre sa tu mávaj,
a na mňa smutného nēzabývaj!

Já se dycky vohlídám

Vesele
C

Z Chodska

1. Já se dyc-ky voh- lí-dám, voh- lí-dám k do-maž-lic-kým

za - hira - dám, e - sli je tam eš-tě mod - ro-

o - ký děv - če, já si na ně za - vo - lám.

2. Ha já je tám nevidím, nevidím
hani je tám neslyším,
s kým pak já se eště,
moje zlatý děvče,
s kým pa já se potěším?

3. Na dolině rymíček, rymíček,
napáji tám Jeníček,
štyry koně vraný,
pěkně hučesaný,
je zkrvácentý šeček.

4. To není krev z koníčka, z koníčka,
to je z mýho Jeníčka,

že ho posekala, že ho posekala,
ta vojancká šavlička.

Jenom ty mně, má panenko, pověz

Mírně
C

Z Čech

1. Jenom ty mně, má panen - ko, po - věz, kam ty rá - no

na travě - ku půj - deš? A já půj - du, půj - du,

půjdu do há - jčka, ze - le - ná se tam pěkná tra - vič - ka.

2. Zelenej se, travěnko zelená,
rozlívěj se, voděnko studená!
Rozlívěj se, rozlívěj po říladkém kamení,
nastalo mně s milú rozlúčení.

3. Rozlúčení, co je to těžká věc,
to je horší nežli jaká bolest!
Od bolesti zelená, zelená bylínka,
od tesknosti je hezká panenka.

Když jsem já šel tou Putimskou branou

Zvolna

Z Čech

C *G*

1. Když jsem já šel tou Putimskou branou, děvaly se dvě panenky za mnou

C *F* *G* *C*

a vo-la - ly: štu-den-te, ty ma-lý pre-mi-an - te!

2. Proč, panenky, proč na mě voláte,
pročpak vy mě študovat nedáte,
já vás nesmím milovat,
já musím študýrovat.

3. Sedum let jsem v Písku študýroval,
ani jednu pannu nemiloval,
jenom jednu měl jsem rád,
tu mi přebíral kamarád.

4. Počkej, holka, však ty budeš plakat,
až já budu kázáníčko kázat,
kázáníčko, kázání
o věrném milování.

5. Počkej, holka, ty se budeš soužit,
až já budu tu mši svatou sloužit
v tom píseckým kostele,
první bude za tebe.

Když jsem já ty koně pásal

Klidně

Z Hradecka

F C F Gm F C

1. Když jsem já ty ko-ně pá-sal, přiš-la na mě dří-mo - ta,

Gm F C F C F

dří - mo, dří - mo, dří-mo-těn-ka, ko-ně veš-li do ži - ta.

2. Přišel na mě šelma sedlák,
toho žita hospodář:

Co ty, šelmo, co tu děláš,
že ty koně v žitě máš?

3. A já nejsem žádnéj šelma,
já jsem hodné matky syn:
kdyby mně to jinéj řekl,
tomu bych se postavil.

4. Sedum let jsem u vás sloužil,
a nic jsem vám neztratil,
jen jedínkej zákolníček,
a ten jsem vám zaplatil.

5. Sedum let jsem u vás sloužil,
a nic jsem vám neukrad:
jen jedínkou homoličku,
a pro tu jsem s půdy spad.

6. Sedum let jsem u vás sloužil,
a nic jste mi nedali:
jen jedínkou košiličku,
a tu jste mně zas vzali.

7. Já jsem synek zachovalej,
žádnej na mě nic neví:
jenom vaše Bětulínka,
a ta na mě nepoví.

8. Kdyby chtěla pověditi,
pověditi nemůže:
neb mě sama vodívala,
do zahrádky na růže.

Když jsem k vám chodíval

Tanečně

Česká z Hradecka

G D G

1. Když jsem k vám cho - dí-val přes ty le - sy, ach, ou - vej!
Bý - va - la's, má mi-lá, ve - se - lej - ší, ach, ou - vej!

D G E7 Am D

přes ty le - sy. A - le teď jsi, hol - ka ble - dá,
ve - se - lej - ší.

G D G D G

snad se ti sr - děč - ko vys - pat ne - dá, ach, ou - vej! vyspat ne - dá.

2. Když jsem k vám chodíval přes kaluže,
ach, ouvej! přes kaluže.

Bývala's, má milá, jako růže,
ach, ouvej! jako růže.
Ale teď jsi ...

3. Když jsem k vám chodíval pod okýnko,

ach, ouvej! pod okýnko.
Bývala's, má milá, krev a mlíko,
ach ouvej! krev a mlíko.
Ale teď jsi ...

4. Když jsem k vám chodíval na dvoreček,
ach, ouvej! na dvoreček.

Chodíval za tebou mysliveček,
ach, ouvej! mysliveček.
Mysliveček šel za lesy,
mysliveček šel za lesy,
ryněčko má panenka smutek nosí,
ach, ouvej! smutek nosí.

Loučení, loučení

Volně Z Jižních Čech

C G C F C

1. Lou - če - ní lou - če - ní, což je to těž - ká

víc, když se mu - sí roz - lou - či - ti když se mu - sí

roz - lou - či - ti, s pa - nen - kou mlá - de nec.

2. Když jsme se loučili,
obá jsme plakali,
obá jsme si bílým šátkem,
obá jsme si bílým šátkem
či utírali.

4. Až já půjdu lesem,
budu plakat hlásem,
dám si klobouček na stranu,
na panenku zapomenu
a budu zas vesel.

4A. Až ten dub pokvete
bílou ratolestí,
tenkrát budu, má panenko,
tenkrát budu, má panenko,
smutek pro tě nésti.

3. Když jsme se loučili,
pod zeleným dubem,
vždycky jsem ti říkávala,
že tvá láska není stálá,
že svoji nebudem.

5. Umřeš ty nebo já,
neumřem oba dva:
kdo vyhraje bude pánem,
zazpívá druhému: Amen!
a pak ho pochová.

5A. Ponesu ho tejdén,
popláču každéj den,
nikdy však nezapomenu,
nikdy však nezapomenu,
že jsem já rád tě měl.

Měla jsem holoubka

Pomalú

Z Klatovska

D A D Em D A

1. Mě - la jsem ho - loub - ka v tru - hle za - vře - né - ho,
on jest mi u - le - těl do po - le ši - ré - ho,

Em A D G Em D A D

do po - le ši - ré - ho na ze - le - ný dou - bek tam so - bě zahou -

A G D Em D A D G D Em D A D

kal můj zla - tej ho - lou - bek, můj zla - tej ho - lou - bek.

2. Nehoukej, nebroukej,
můj zlatej holoubku,
nedělej svej milej
většihó zármutku!
Já jí ho nedělám,
dělá si ho sama;
když já nejsem doma,
s jinšími sedává.

3. Já jí koupil pentli
barvy proměňavé,
by si proplétala
vlásky kadeřavé.
Já jí koupil jinou
a to pěknou bílou:
bys pamatovala,
že byla mou milou.

Okolo Hradišča voděnka teče

Táhle Am Em Moravská z Dobřučka
Em *H* *Em* *H* *Em*

1. O-ko-lo Hra-diš-ča vo-děn-ka te-če,
 i-de k nám šo-ha-jek, co-si ně ne-se.

Em *H* *Em* *H*

ne-se ně lás-ku svá-za-nú v šát-ku,

Em *Am* *Em* *H* *Em*

mi-lo-va - la sem ta, zla - tý o-bráz-ku.

2. Milovala sem ta, bylo to špásem,
 nevěděl šohajek, že falešná sem.
 Falešná byla švarná děvčina,
 nevěděl šohajek, jaká příčina.

3. Tá moja příčina taková byla,
 že ně má mamulka velice lála.
 Nelaj ně, mamko, ide k nám Janko,
 mosím mu nachystat za širák pérko.

Poděbradská brána

Do kroku

Česká z Libice

C G C F G C

1. Po - dě - bradská brá - na pěk - ně ma - lo - va - ná.

C A Dm G

Kdo tu brá - nu ma - lo - val, ten bar - vy ne - ša - no - val,

C G C F G C

vy - ma - lo - val na ni čty - ři ko - ně vra - ný.

2. Čtyři koně vrany,

pěkně kštrovaný.

Kdo koníčky kštroval,

ten panenky miloval,

ten už tady není,

ten je odvedený.

3. Mějte se tu hezky,

vy děvčátka všechny.

Až vy k tanci půjdete,

tak si na mě vzpomeňte,

že jsem s vámi býval,

legraci užíval.

Pod tým našim okenečkom

Rázně Z Moravy

C Am Dm F G C

1. Pod tým našim o - ke - neč - kom bý - vá veľ - ký mráz,
a v tej našej stu - de - neč - ke nie - to vo - dy zas;

C Em F Dm F C

vez - mem ja si se - ke - reč - ku, pre - rú - bem tu stu - de -

Am Dm F G C

neč - ku, a v tej našej stu - de - nečke bude voda zas.

2. Pod tým našim okenečkom
z bielej ruže kvet,
povedzže mi, moja milá,
čo ťa mrzí svet?
A mňa svet ten nič nemrzí
a mňa svet ten nič nemrzí,
len mňa moje srdce bolí,
plakala bychí hned.

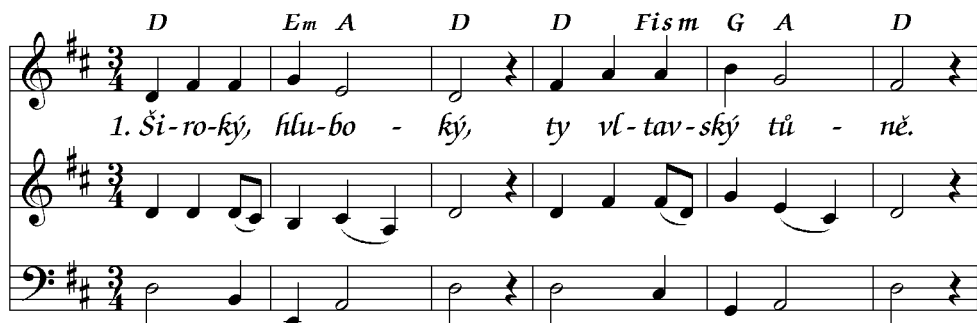
3. Pod tým našim okenečkom
biela lalija,
povedzže mi, moja milá,
kto k vám chodíeva?
A k nám nikto nechodíeva,
a k nám nikto nechodíeva,
lebo sa mňa každý bojí,
že som chudobná.

Široký, hluboký

Rozvážně

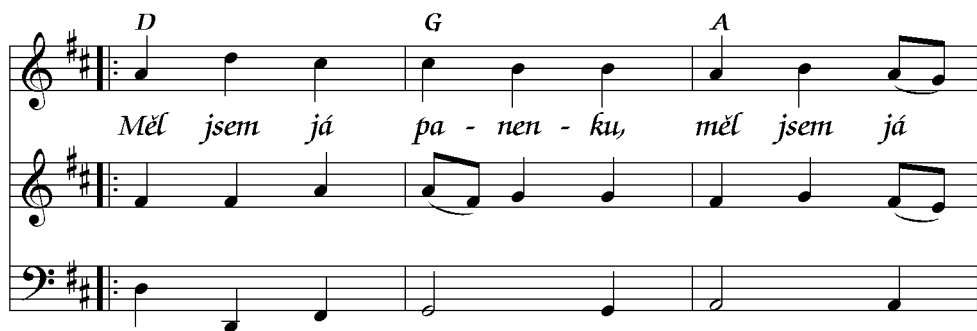
Česká z Kouřimska

D Em A D D Fis m G A D

1. Ši-ro-ký, hlu-bo - ký, ty vl-tav-ský tů - ně.

D G A

Měl jsem já pa - nen - ku, měl jsem já

D G A D

pa - nen - ku, teď mi srd - ce stů - ně.

2. Měl jsem já panenku,
měl jsem ji dvě léta.
Teď mi ji odvedli,
teď mi ji odvedli,
po lásce je veta.

3. Co jsem se nachodil,
co našlapal bláta.
Přec jsem tě nedostal,
přec jsem tě nedostal,
má panenka zlatá.

4. Co jsem se nachodil,
našlapal kamení.
Přec jsem tě nedostal,
přec jsem tě nedostal,
moje potěšení.

Tá trnavská brána

Zvoľna *Od Trnavy*

Em H7 Em C H7

1. Tá tr-nav-ská brá - na pek-ne vy-so - ká,

G H7 Em Am H7 Em H7 Em

nemohla pre-le-tieť, nemohla pre-le-tieť húska di-vo-ká.

2. Nebola to húska, boli húsatá.

*Bohu vás porúčam, s vami sa rozlúčam,
švárne dievčatá.*

3. Pod bránou vykročil, ručníčkom točil.

*Navráť mi to, milá, navráť mi to, milá,
čo som ti kúpil!*

4. Ja ti to nevrátim, nie som povinná,

*nech ti to navráti, nech ti to navráti
tam fiore iná.*

Teče, voda teče

Pomalú *Ze Slovácka*

F *C*

1. Te - če, vo-da te-če cez Velecký ma - jír,

C *F* *Gm* *C* *F*

ne - hial si ma, nehial sta - rodávny fra - jír.

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of two systems of three staves each (treble, vocal, and bass). The first system covers the first line of lyrics, and the second system covers the second line. Chord symbols (F, C, Gm) are placed above the vocal line. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

2. Nehial si ma, nehial, dobre ty vieš komu,
čo ty reči nosí do nášeho domu.
3. Do nášeho domu, pod naše okénka,
čo som sa naplakal, sivá holubjenka.
4. Vrať sa, milý, vrať sa od Kysuckej vody!
Odniesol's mi klúčik od mojej slobody!
5. Skúr sa Stará Túra v kolečko obráti,
sloboděnka moja, ta sa nenavrátí.
6. Už sa Stará Túra v kolečko obracá
sloboděnka moja, ta sa nenavracá!

Tmavá noc

Zvolna *Moravská ze Strání*

Dm *A* *Dm* *F* *G*

1. Tma-vá noc, tma - vá noc, tmavá noc, tma - vá noc,

Dm *Gm* *F* *Dm* *B* *C* *Dm*

keď ne-ní mě - síč-ka, keď ne-ní mě - síč - ka.

2. Tmavá noc, tmavá noc,
keď není hvězdičky,
smutná je to svad'ba,
keď není mamičky.

3. Tmavá noc, tmavá noc,
cos ně urobila,
keď s mně mú mamičku
do jamy vložila.

4. Černá zem, černá zem,
pušť mně mamičku ven,
nech sa já jim svoju
krivdu vyžalujem.

5. Keď sa já jim počnu
krivdu žalovati,
teprú ty, černá zem,
musíš zaplakati.

To třeboňský doubí

S pohybem

Česká z Trocnova

D A D Fism Em A

1. To tře - boňský dou - bí je ši - ro - ký dlou - hý.

D H Em A

Tam se mi pro - chá - zí, tam se mi pro - chá - zí

D Fism G A D

mo - je po - tě - še - ní, mo - je po - tě - še - ní.

2. Prostřed toho doubí
je úzká lánčička,
na ní sedávala, na ní sedávala
moje holubička, moje holubička.

3. Už jsou z té lánčičky
jen dvě polovičky,
kam se odebraly a kam uletěly
ty dvě holubičky, ty dvě holubičky.

Už se krumlovskej zámeček

S pohybem

Česká od Budějovic

G D G Am D G D G

1. Už se kru-mlo-vskej zá-me-ček bou-rá: že se můj mi-lej

Am G D G Em Am D Em Am D

za ji-nou tou-lá. Tou-lá se, tou-lá, ře-kli mi li-dé,

G D G Am G D G

až se vy-tou-lá, však von zas při-de!

2. Můj milej jede vod Prahy domů:
já puđu zejtra naproti němu.
Ach, jede, jede čtyrmi konůčky:
vzadz má vrané, napřed šimlůčky.

V čornym lese

Mírně

Slezská od Třanovic

C G C Dm G Dm G C

1. V čor-nym le - se pto - ček zpi - va, dě - ve - čko,

G D G Am D Am D G

v čor-nym le - se pto - ček zpi - va, dě - ve - čko,

C Em F C Dm G C

zar-mu-ce-ne, zas-ta-ra - ne jest to mo - je sr-deč-ko.

2. Cože se ty, ma děvečko, myslala,
 cože se ty, ma děvečko, myslala
 a žes mně ty v ogrodečku bíle ruže tyrhala,
 a žes mně ty v ogrodečku bíle ruže tyrhala?

3. A točí jo se, muj synečku, myslala,
 a točí jo se, muj synečku, myslala,
 že dy ruže te urojem, že jo musím byč tvoja,
 že dy ruže te urojem, že jo musím byč tvoja.

V tom našem dvoře

Zvolna

Z Novosed u Třeboně

Am C

1. V tom na - šom dvo - ře hly - bo - ká lou - žič - ka

Am F C G

do pa - su. Ztra - ti - la jest tam hol - ka má

Am E Am

mji - lá svou krá - su, svou krá - su, svou krá - su.

2. Vyprosila si
u mojí matičky
svobodu,
že bude chodit
k tej naší studni
pro vodu, pro vodu, pro vodu.

3. V tej naší studni
vodička studená
jako led:
že jsou hubičky
vod mý Aničky
jako med, jako med, jako med.

Vyšla hvězda jasná

Klidně

Česká

D A D Fism G A

1. Vy-šla hvězda jas - ná, ja - ko panna krá - sná;

D A D A D

sa-ma za mnou má pa-nen-ka, sa-ma za mnou má pa-nen-ka

G A D A D

do ko - můrky přiš-la, do ko - můr-ky přiš - la.

2. Hdyž si přišla ke mně,
sedni si vedle mě,
mužeš tady se mnou ostat,
až do bílého dne.

3. Nechci, neostanu,
vim, že tvá nebudu,
panimáma povídala,
že ty nemáš domu.

4. Hdyž já nemám domu,
ani mou chaloupku,
však já si tě přece vezmu
za pravou manželku.

Žalo dívča, žalo trávu

Mírně Z Moravy

E Am G D G Am H7

1. Ža-lo dív-ča, ža-lo trá-vu, aj, ža-lo dív-ča, ža-lo

E Am Em H7 Em

trá - vu, ne - da - le - ko ve - le - hra - du.

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two systems of three staves each (treble, vocal, and bass). The first system contains the first line of the song, and the second system contains the second line. Chords are indicated above the notes. The tempo is marked 'Mírně' (moderately) and the origin is 'Z Moravy'.

2. Mladý pán sa z okna dívá
pro její krásu omllívá.

6. Dávala jim svú plachtičku,
ej, my chceme tvú ručičku.

3. Širuj, koč, širuj koně,
pojedeme v číre pole.

7. Jak bych já vám ruku dala?
Já su céra pastýřova.

4. Číre pole projíždžali
až sa k děvčeti dostali.

8. Třeba si ty pastýřova,
sedaj s nami do hyntova.

5. Kdo ti kázal trávu žati?
Musíš za to základ dati.

9. Už si, děvče, už si moje,
líbí se mi líčko tvoje.

10. Tobě moje a mně tvoje,
líbija sa nám oboje.

Vydalo Collegium pro arte antiqua v roce 2013
Hudební redakce Kateřina Schwarzová a Mojmír Poláček.
Jazyková redakce Marie Pavoničová.

Páté vydání v nákladu 30 kusů.